

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

Заснована 21 квітня 1927 р.

№29-30

(3363-3364)

30 вересня
2021 р.

Виходить
двічі на місяць
Безкоштовно

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

У НОМЕРІ:

До 80-річчя академіка
М.Ю. Ільченка 3-4

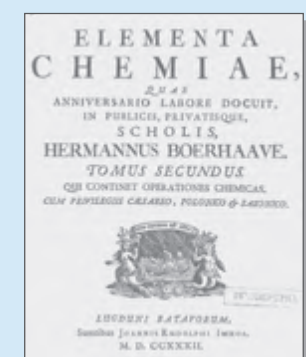
Волонтери
та фіналісти
"Sikorsky Challenge" 4-5

Увага, конкурс! 6-7

Ювілей
радіотехнічного
факультету 7

Стародруки в НТБ 8

Київський політехнічний додав ще один славний факт в аннали своєї історії. Нині за кількістю першокурсників, зарахованих на бюджет, університет займає перше місце серед усіх закладів вищої освіти України. Це свідчення високого науково-освітнього рівня вишу та затребуваності фахівців з дипломом КПІ ім. Ігоря Сікорського.

9 вересня відбулося чергове засідання Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського. На ньому з ґрунтовною доповіддю про підсумки цьогорічної приймальної кампанії виступив перший проректор університету академік НАН України Юрій Якименко. Про її особливості та результати він розповідає читачам "Київського політехніка".

– Приємно визнавати, що наш університет, як і раніше, – лідер освітньої сфери. А серед молоді зберігається попит як на гуманітарні, так і на інженерні спеціальності. Куди найбільше прагнуть вступити абітурієнти?

– Цьогорічний конкурс по університету був 10 заяв на одне місце, але по факультетах він суттєво різниться. Максимально

Юрій Якименко: "В Україні ніхто, крім КПІ, не набрав більше 4 тисяч першокурсників"

можливе державне замовлення за п'ять років у нас увесь час зросло, і нині становить 4,5 тис. Що важливо, цей максимальний обсяг, як і формула фінансування, формується за показниками роботи університету.

Хоча середній конкурс за заявами, порівняно з попередніми роками, максимальний, не всі абітурієнти, рекомендовані до зарахування, подали оригінали документів до КПІ. Це не може не турбувати, адже такі місця пропадають.

– Дійсно, неприсмна ситуація. Як цьому можна зарадити?

– Хочу звернути увагу на спеціальності, які викликають тривогу і по яких відсоток рекомендацій менше 50%: "Соціологія" (ФСП), "Журналістика" (ВП), "Теплоенергетика" (ТЕФ, ІЕЕ), "Металургія" (ІМЗ). Тут складна ситуація. Це не значить, що не було абітурієнтів. Приміром, на "Соціологію" тільки 4 особи з тих, хто набрав прохідні бали, достатні для вступу на цю спеці-

альність, прийшли до нашого університету. Решта пішли в інші ЗВО. Причини різні – і специфіка спеціальності, і недостатній престиж наших кафедр/факультетів у професійному середовищі. Ось конкурс на "Соціологію" й "Журналістику" був достатньо високим, але з високими балами до нас прийшло недостатньо людей.

Є й інші моменти, що спонукають задуматися: спеціальність "Телекомунікації та радіотехніка" на ФЕЛ і РТФ потрапили в групу менше 65%. Водночас ця спеціальність в ІТС повністю використала запропонований обсяг. Тут мова має йти про організацію профорієнтаційної та інформаційної роботи підрозділів. На спеціальності "Менеджмент" була зменшена рекомендована кількість по спеціальності в цілому. "Хімічні технології" й "Прикладна фізика" – потужні спеціальності, але рівень – 65%. Також маємо відсоток рекомендацій менше 80%

на спеціальностях "Електроніка", "Право", "Видавництво та поліграфія", "Публічне управління й адміністрування".

– Що можете сказати про нинішній набір першокурсників?

– Були різні рейтинги, показники, але за кількістю рекомендованих на бюджет і кількістю зарахованих на бюджет КПІ займає перше місце серед усіх ЗВО України – ніхто не набрав більше 4 тис. першокурсників. У цілому збільшення набору на бюджетні й контрактні місця відбулося майже по всіх факультетах. На бюджет зараховано 4085 осіб (торік – 3971), на контракт – 1556 (торік – 1204). Тобто, маємо більше ніж 5,5 тис. першокурсників, що на 500 осіб перевищує набір минулого року.

– Важливий показник роботи будь-якого вишу – це кількість здобувачів освіти за другим-третім рівнями. Як пройшов набір у магістратуру?

стор. 2

АКТУАЛЬНО

Юрій Якименко: “В Україні ніхто, крім КПІ, не набрав більше 4 тисяч першокурсників”

стор. 1 – Дійсно, кількість магістрантів – це оцінка освітнього й наукового рівнів нашої діяльності. Усього в магістратуру біло подано 7268 заяв, з них від випускників КПІ 2021 року – 5411, від випускників КПІ до 2021 р. – 242, від випускників інших закладів – 1615. Допущено до конкурсу в магістратуру 5070 осіб, з них випускників КПІ 2021 р. – 4145, випускників КПІ попередніх років – 120, випускників інших вишів – 805.

Звертаю увагу, що при наборі в магістратуру дуже вагомим показником є конкурс на освітні програми (ОП). Ми проаналізували цьогорічний набір, і занепокоїла така ситуація: є ОП з ІАТ, ІЕЕ, ІМЗ, ІХФ, ММІ, РТФ, ТЕФ, ФЕА, ФЕЛ, на які не було жодної заяви від здобувачів з інших ЗВО. Звичайно, “свої” бакалаври подавали заяви і зараховувалися. Але наскільки є запит на такі ОП на ринку? За результатами конкурсу вже тепер можна починати аналізувати ці освітні програми: чи треба їх укрупнювати, оновлювати, чи щось інше.

При прийомі в магістратуру цього року спостерігалася така сама кількість претендентів, як і торік. Але оскільки минулого року у нас було на 45% менше бюджетних місць, то ми набрали більше контрактників. Цього року, завдяки нашим минулорічним результатам, нам збільшили кількість бюджетних місць, тому контрактників на 100 осіб стало менше. Водночас збільшилася кількість бакалаврів, зарахованих на контракт, тобто загальна кількість контрактників у нас збільшилася.

Якщо порівнювати зарахування магістрів по факультетах у 2020 і 2021 рр., то в абсолютній більшості спостерігається збільшення. Контрактники є майже на всіх спеціальностях. Лише на ФІОТ та ІМЗ вперше зменшилася загальна кількість вступників. Таким чином, до магістратури зараховано 1916 випускників КПІ 2021 р. (87%), 60 випускників КПІ минулих років, 214 випускників інших ЗВО (10%). З них на бюджет зараховано 1734 особи (у 2020 р. – 1335), на контракт – 456 осіб (торік – 701).

– Тобто, кількість охочих вступити до магістратури збільшується, і це позитивний результат?

– Рівень нашого науково-освітнього авторитету багато в чому визначається саме запитом на магістратуру. 10% зовнішніх претендентів – це не той показник, який ми хотіли б бачити. Тим більше, що зосередилися вони не на всіх ОП. Є освітні програми, які зовсім не зацікавили випускників інших вишів.

– Багато розмов в університеті триває внутрішньої акредитації. Проясніть, будь ласка, ситуацію.

– В університеті триває внутрішня акредитація, вона обов'язкова і буде продовжуватися, без цього ми просто не зможемо розвиватися далі. Контроль якості освіти – це неперервний процес. Наголошую, що самоаналіз діяльності і відповідність цієї діяльності умовам акредитації – беззаперечна вимога. Чому це важливо? Відомо, що ефективність нашої роботи буде оцінюватися (вона уже і зараз оцінюється) в автоматичному режимі шляхом моніторингу інформації про наших випускників щодо їх розподілу за спеціальностями та працевлаштування. Від цього будуть залежати наші наступні державні замовлення по кожній програмі і фінансування, тобто, за великим рахунком, збереження нашого науково-освітнього потенціалу.

– Тож на що слід звернути увагу?

– Не гаючи часу і не відкладаючи на потім, у кожному навчальному підрозділі маємо оцінити результати прийому по кожній спеціальності, по кожній освітній програмі: конкурсну ситуацію, прохідні бали, рівень вступників. У разі необхідності оптимізувати ОП за кількістю, змістом, і за потреби об'єднати їх. Тому що наступним кроком внутрішньої акредитації буде забезпечення цих програм. Ми повинні мати програми, затребувані на ринку. І найкращим буде показник, коли в ОП є схема дуальної освіти або як мінімум цільової підготовки для потужних партнерів. Відсутність таких партнерів по якійсь із ОП ставить під сумнів її ефективність і доцільність.

Далі стоятиме питання максимально ефективної реалізації ОП. Від цього залежить структура навчального підрозділу. Торік ми провели певну реорганізацію по кафедрах, вона проявила себе позитивно: результати діяльності оптимізувалися. І не будемо забувати про кадровий склад, який повинен забезпечити реалізацію цих ОП в межах зазначеної структури. Повторюю: триває робота з оптимізації й аналізу ОП та забезпечення структури, яка ефективно реалізує ці ОП, і кадрового складу, який відповідає нинішнім вимогам. Ми запланували у підрозділах проведення самоаналізу і затвердження результатів у вересні – жовтні, у жовтні – листопаді проаналізуємо матеріали та обговоримо їх на атестаційній комісії університету, а в листопаді – грудні за результатами внутрішньої акредитації на Вченій раді будуть прийняті рішення, пов'язані зі структурою та кадровим складом.

У підсумку наша мета така: щоб усі показники, які заносяться в бази даних у процесі самоаналізу, були об'єктивними. Тому що коли у нас залишаться освітні програми, які не зацікавлять роботодавців, і аналіз бази даних випускників покаже, що вони не працевлаштовані чи не затребувані, то такий результат буде для нас абсолютно неприпустимий. Тож, випереджаючи події, маємо зробити всю цю роботу. Я вже не кажу про те, що внутрішня самоакредитація – це необхідна умова нашої зовнішньої акредитації. У нас уже 35 програм пройшли акредитацію НАЗЯВО, і ми на сьогодні єдиний ЗВО, що не має жодної відмови чи умовної акредитації, а деякі ОП визнано зразковими. Це стало можливим завдяки тому, що ми провели внутрішню акредитацію й перерозподілили програми.

– Що очікує університет найближчим часом?

– У цьому році буде складно. У нас 40 програм, як мінімум, повинні акредитуватися, з них 25 PhD. Але, виходячи з умов фінансування, можливо, доведеться збільшувати цю кількість до 60. Зміни графіка акредитації і перенесення термінів неможливі. І тому триває робота по внутрішній акредитації як підготовка до зовнішньої, робота йде неперервно, і вона дуже важлива.

Наше стратегічне завдання – сформувати таку освітню структуру, яка б забезпечувала високий рівень підготовки і затребуваності фахівців. А більш приземлена складова цієї програми – успішне проведення зовнішньої акредитації по всіх програмах.

– Як казали старші люди: разом – поборемо. Успіхів нам на цьому шляху.

Спілкувалася
Надія Вдовенко

Обсяги держзамовлення за останні 5 років

Показники	Рік				
	2017	2018	2019	2020	2021
Максимальний обсяг (денна форма)	3909	4108	4169	4283	4477
Середній конкурс за заявами	9.96	8.54	8.87	8.90	10.40
Кількість рекомендованих (денна форма, бюджет)	3497	3693	3766	4004	4087

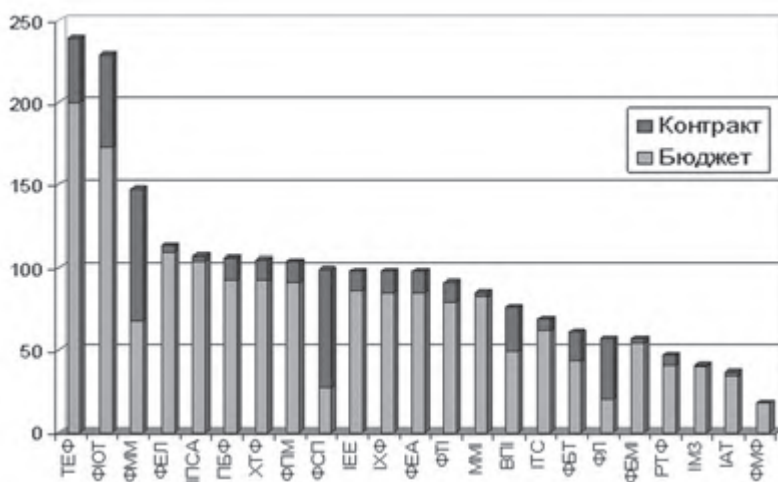
Конкурс за заявами у 2021 р. (бакалаврат)

Зараховано на бакалаврат у 2021 р. (2020 р.)

ДЕННА				ЗАОЧНА			
БЮДЖЕТ		КОНТРАКТ		БЮДЖЕТ		КОНТРАКТ	
ІВСО	МС	ІВСО	МС	ІВСО	МС	ІВСО	МС
3973 (3841)	112 (130)	1552 (1193)	4 (11)	75 (49)	- (7)	114 (111)	20 (9)
4085 (3971)		1556 (1204)		75 (56)		134 (120)	
5641 (5175)				209 (176)			
5850 (5351)							

Зараховано (магістратура)

Результати прийому по університету

Освітній рівень	Зараховано, осіб		
	Всього	в тому числі	
		за бюджетом	за контрактом
Денна форма			
Бакалавр	5641	4085 (72,4%)	1556 (27,6%)
Магістр (осв.-проф.)	1565	1415 (90,4%)	150 (9,6%)
Магістр (осв.-наук.)	306	286 (93,5%)	20 (6,5%)
Заочна форма			
Бакалавр	209	75 (35,9%)	134 (64,1%)
Магістр (осв.-проф.)	319	32 (10,0%)	287 (90,0%)
Магістр (осв.-наук.)	---	---	---

ЮВІЛЕЙ

Академік Михайло Ільченко та його наукова школа

До 80-річчя від дня народження

13 вересня голова Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського, директор Інституту телекомунікаційних систем, академік Національної академії наук України, доктор технічних наук, лауреат Державних премій в галузі науки і техніки, заслужений діяч науки і техніки України професор Михайло Юхимович Ільченко відзначив свій 80-річний ювілей. Все його свідоме життя пов'язано з університетом, його знають і глибоко шанують політехніки усіх поколінь. І не лише вони, адже ім'я М.Ю.Ільченка та його наукові праці добре відомі як в Україні, так і далеко за її межами, а без деяких його розробок сучасна інформаційно-телекомунікаційна техніка просто не змогла б працювати. Понад те, за майже шістьдесят років роботи він створив наукову школу, яка вийшла на провідні позиції в своїй галузі, та виховав багатьох науковців і висококваліфікованих фахівців. "Київський політехнік" приєднується до всіх привітань, які отримав ювіляр, і розповідає про здобутки його наукової школи.

Ректор КПІ академік НАН України Михайло Згуровський якось зауважив, що початком створення школи Михайла Ільченка можна вважати його перші дослідження як молодого вченого, випускника Київського політехнічного інституту, що проводилися починаючи з 1964 року.

Дійсно, будь-яка наукова школа починається з особистості, з лідера, чий здобуток визнаний науковою спільнотою України і світу. Це має бути авторитетний вчений, який не лише продукує інноваційні ідеї, генерує нові напрями фундаментальних і прикладних досліджень і здатний об'єднати навколо себе колектив однодумців, але й розробляє стратегічні та загальні питання методології наукового пізнання. Саме таким ученим є фундатор наукової школи "Мікрохвильові та цифрові теле- та інфокомунікації", науково-технічні розробки якої сформували базис технічного забезпечення побудови інфраструктури сучасного інформаційного суспільства, академік НАН України, професор Михайло Юхимович Ільченко.

За 50 років своєї діяльності в стінах КПІ ця наукова школа пройшла шлях від розроблення елементів, модулів і приладів до розгортання систем і мереж телекомунікаційного, здебільшого, застосування.

Наукова школа Михайла Ільченка демонструє тривалий розвиток фундаментальних наукових досягнень і забезпечує впровадження їх результатів у практику. Проведені в ній фундаментальні дослідження взаємодії мікрохвильового випромінювання з твердотільними діелектричними, феритовими та напівпровідниковими структурами дозволили створити базис прикладних розробок зі створення функціональних пристроїв радіотехніки і засобів телекомунікацій. Системотехнічні дослідження та розробки радіоелектронних і інформаційно-телекомунікаційних програмно-технічних комплексів різного призначення, що ґрунтуються на використанні мікрохвильових супутникових і телекомунікаційних технологій та засобів комп'ютерної техніки, вирішують актуальні завдання широкодіапазонного безпроводо-

вого доступу, обміну інформацією в розподілених системах, розбудови інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури України. Використання розроблених у ній твердотільних функціональних пристроїв дало можливість у співпраці з промисловими підприємствами забезпечити випуск нового покоління радіовимірювальної техніки, цифрових інтегрованих систем користувачького доступу, радіорелейних і навігаційних систем.

Загалом розвиток наукової школи М. Ільченка можна розділити на три великі етапи. Кожен з них був пов'язаний з розробкою та створенням принципово нових класів пристроїв і систем: перший – твердотільних коливальних систем із діелектриків і феритів (діелектроніка); другий – мініатюрних мікрохвильових передавальних та приймальних пристроїв; третій – інформаційно-телекомунікаційних систем.

Перший етап припав на 1964-1975 роки. Саме в ті роки розпочалася активна наукова діяльність і становлення Михайла Ільченка як визначного вченого. Вибір наукового напрямку продиктувало саме життя. В ті роки у сфері високотехнологічного озброєння Радянському Союзу необхідно було, серед іншого, розробити й конкурентоспроможні радіоелектронні комплекси радіолокації та радіорозвідки. Крім цього, для свого подальшого розвитку радіоелектроніка потребувала освоєння нових частотних діапазонів і проведення мініатюризації.

До виконання цих завдань були залучені найкращі наукові колективи країни, у тому числі й колектив кафедри радіотехніки Київської політехніки, очолюваний засновником радіотехнічного факультету професором Володимиром Огієвським. Одним із перспективних молодих науковців, який почав працювати над цією тематикою, став М.Ільченко.

Українським дослідникам з КПІ було зрозуміло, що починати потрібно з фундаментальних досліджень рівня фізичних процесів, а вже потім на їх основі створювати радіоелектронні структури різного призначення.

Проведені випускником КПІ М.Ільченком фундаментальні наукові дослідження привели до створення нового класу твердотільних коливальних систем з діелектриків і феритів. Він виявив, математично змоделивав і систематизував найзагальніші закономірності взаємодії з електромагнітними полями надвисоких частот феритових і діелектричних елементів, які розміщені в різних хвилевідних системах і мають резонансний характер зазначеної взаємодії. Головна особливість запропонованого ним підходу – це визначення зазначених закономірностей як функцій комплексних коефіцієнтів зв'язку, які він увів завдяки електромагнітним полям структур, які досліджувались. Систематизація таких закономірностей давала змогу прогнозувати характеристики взаємодії діелектричних структур у різних конкретних випадках.

Зовнішні характеристики систем були представлені у вигляді коефіцієнтів проходження чи відбиття. М. Ільченко вивів десятки нових формул, які вперше математично описали характеристики резонаторів у різних лініях передачі електромагнітних хвиль. Виведені співвідношення вперше дали можливість якісно і кількісно описати фізичні ефекти асиметрії резонансних характеристик, підвищеної частотної вибірності, повороту площини поляризації електромагнітних хвиль у хвилеводі, наявності полюсів підвищеного затухання, впливу вищих типів електромагнітних хвиль, що збуджуються резонаторами і не поширюються в лініях передачі, та інші.

Що ж до фізичних ефектів, то деякі з них виявив саме М. Ільченко.

Виявлені закономірності, отримані оригінальні формули для характеристик конкретних систем, а також співвідношення для коефіцієнтів зв'язку дали молодому науковцю можливість запропонувати десятки нових технічних рішень резонансних пристроїв, оптимізувати конструкції низки пристроїв, а також створити методи інженерного розрахунку частотно-вибірних пристроїв нового покоління, що вигідно відрізнялися від їхніх попередників у десятки разів кращими масогабаритними характеристиками.

Основні результати наукових досліджень цього періоду були опубліковані в кількох моногра-

фіях, а напрям використання діелектричних структур у радіоелектроніці дістав назву "діелектроніка". А сам Михайло Ільченко у 1967 році захистив кандидатську дисертацію, став старшим науковим співробітником і, головне, отримав наукове визнання та підтвердив свої лідерські якості вченого-дослідника, спроможного об'єднувати і вести за собою колектив науковців.

Другий етап, який припав на 1976-1989 роки, став періодом впровадження досягнень діелектроніки і створення нових пристроїв мікрохвильового діапазону. У ці роки діяльність М.Ільченка була присвячена не лише науковим дослідженням, а й величезній організаційній і адміністративній роботі з впровадження наукових розробок у виробництво та відстоювання української наукової школи радіоелектроніки, розбудові КПІ.

А ще в ті роки Михайло Юхимович працював над створенням нового класу мініатюрних твердотільних пристроїв, до складу яких поряд із діелектричними резонаторами входили активні напівпровідникові прилади (транзистори, діоди Ганна та ін.). Їх сукупне використання дало можливість створити ціле покоління мініатюрних пристроїв мікрохвильових інформаційних систем радіорозвідки і супутникового зв'язку, що розроблялися в інтересах оборони держави. Нові технічні рішення діелектроніки знайшли застосування також при створенні інформаційних систем цивільного призначення. Їхнє широкомасштабне впровадження відбулося в наступні десятиліття. І, скажімо, діелектричний резонатор є сьогодні невід'ємною складовою частиною кожної із сотень мільйонів параболічних антен індивідуального прийому супутникового телебачення в усьому світі.

У 1976 році на кафедрі ТОР радіотехнічного факультету КПІ було створено галузеву науково-дослідну лабораторію надвисокочастотної твердотільної електроніки та радіовимірювальної техніки. Тут було розроблено цілу низку нових твердотільних пристроїв на новій елементній базі, зокрема, діелектричних резонаторів. Керівник лабораторії професор М. Ільченко разом з групою спеціалістів із галузевих інститутів у 1983 році був удостоєний Державної премії УРСР у галузі науки і техніки. Її було присуджено за цикл науково-практичних робіт,

які дали змогу створити і впровадити в практику новий науково-технічний напрям, що ґрунтується на використанні фізичних явищ у діелектричних матеріалах з високою температурною стабільністю їхніх параметрів. У межах відзначеної роботи були створені нові діелектричні матеріали, а також вирішені проблеми математичного моделювання взаємодії діелектричних резонаторів з полями надвисоких частот. Уперше в світі були синтезовані композиційні діелектричні матеріали із заданими властивостями і на їх основі розроблені і впроваджені в серійне виробництво діелектричні резонатори на діапазон робочих частот 300-100 ГГц з гранично високою добротністю (добуток величини власної добротності на резонансну частоту сягав 100 000-200 000) і термостабільністю на рівні $\pm 2 \times 10^{-6}$ в діапазоні температур від -60 до 70 °С. На основі науково-технічних і конструкторсько-технологічних розробок у галузі діелектроніки та мікроелектроніки в 1977 р. був створений і пройшов успішне випробування дослідний зразок радіорелейної апаратури "Електроніка-зв'язок" у діапазоні частот 3,4-3,9 ГГц для нового покоління магнітних радіорелейних ліній зв'язку.

У 1980 році М.Ю.Ільченко захистив в Інституті кібернетики НАН України докторську дисертацію, а в 1982 році став професором КПІ. Молодий, але вже досвідчений організатор науки привернув увагу керівництва університету, і в 1988 році його було призначено на посаду проєктора з наукової роботи КПІ, яку він обіймав до 2020 року.

За створення спільно з науковцями та виробниками електронної галузі СРСР пристроїв із якісно новими характеристиками і впровадження їх у радіоелектронну апаратуру супутникових телекомунікацій спеціального призначення М.Ю. Ільченка було удостоєно звання лауреата Державної премії СРСР у галузі науки і техніки за 1989 р.

Надзвичайно важливий комплекс виконаних наукових досліджень, науково-дослідних і конструкторських робіт істотно впливав на кінцевий результат роботи багатьох підприємств військово-промислового комплексу країни, оскільки вони визначали головні параметри і бойову готовність складних радіоелектронних комплексів "Союз", "Прогрес", "Горизонт", "Звезда", "Корунд", "Кристалл",

ЮВІЛЕЙ

Академік Михайло Ільченко та його наукова школа До 80-річчя з дня народження

стор. 3 "Ливень", якість і надійність систем космічного і міжспутникового зв'язку "Вега", "Венера", унікального бортового радіометра в діапазоні частот 22-118 ГГц і радіометричного приймача в діапазоні частот 94 ГГц для юстирування системи РАТАН-600 і дослідження реліктового фону Всесвіту.

На базі проведеного комплексу науково-дослідних і конструкторських робіт були розроблені та впроваджені у виробництво надмалощумливі і малощумливі приймально-підсилювальні і перетворюючі пристрої в діапазоні надзвичайно високих частот для забезпечення радіотехнічних систем цивільного і спеціального призначення. Розробки приймально-перетворюючих комплексів на основі арсенід-галієвої технології та діелектроніки мали величезний вплив на розвиток радіоелектроніки, радіоастрономії, дальнього та міжспутникового зв'язку, супутникового телебачення і зміцнення обороноздатності держави.

З 1988 р. М.Ю. Ільченко як проректор з наукової роботи Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут" впроваджує нові форми організації університетської науки, працює над створенням у складі університету ряду науково-дослідних інститутів, конструкторських бюро, інженерних центрів, інноваційних структур.

За його безпосередньою участю в університеті реалізовано низку важливих проєктів. Зокрема, створені Державний політехнічний музей, науковий і технологічний парки "Київська політехніка", університет став національним і отримав статус дослідницького тощо.

Третій етап науково-організаційної діяльності Михайла Юхимовича Ільченка, який розпочався в 90-х роках минулого століття, можна охарактеризувати як період зрілості, досліджень та створення комплексних систем телекомунікацій, активності і зростання учнів професора М. Ільченка та продовження його величезної роботи з розбудови КПІ. Уже в 1992 році він удостоєний звання "Заслужений діяч науки і техніки України".

З 90-х років, коли в умовах розпаду СРСР науково-технічні розробки для потреб військового комплексу майже припинилися і особливо відчутною стала проблема подолання істотного відставання нашої держави в сучасних засобах телекомунікацій, під керівництвом М.Ю.Ільченка було виконано декілька загальнодержавних науково-технічних програм з проблем телекомунікацій.

М. Ільченко і нині активно працює як учений і творець нових технічних систем. Зокрема, він є головним конструктором розробок інформаційних систем, які виконуються на замовлення Міністерства оборони України.

Його особиста участь також стосується створення нових конкурентоспроможних телекомунікаційних інформаційних систем на базі мікрохвильової техніки. Свідченням фундаментальності наукових результатів М. Ільченка є, зокрема, той факт, що створені ним раніше наукові засади побудови твердотільних діелектричних фільтрів дають можливість і нині використовувати ці пристрої для потреб промисловості. Такі діелектричні пристрої вже понад десять років вбудовуються в апаратуру мобільного радіозв'язку та використовуються в приймачах визначення місцезнаходження об'єктів на Землі системи GPS, які серійно випускає підприємство "Оризон-Навігація" на Черкащині.

У 1990 р. Михайло Юхимович організував і очолив Науково-дослідний інсти-

тут радіоелектронної техніки (з 2000 р. – НДІ телекомунікацій при КПІ ім. Ігоря Сікорського), що розробляє сучасні телекомунікаційні системи і технології, пов'язані, зокрема, з вирішенням проблем широкосмугового безпроводового доступу, цифрового телебачення тощо.

Досягнення мікрохвильової техніки, в тому числі діелектроніки, ефективно реалізуються також у вітчизняних розробках інформаційних мікрохвильових систем інтегрального обслуговування типу МІТРС, практичне впровадження яких дає змогу значно поліпшити телекомунікаційне забезпечення інформатизації держави. Такі розробки, виконані за участю М. Ільченка, успішно використовуються в Україні, Грузії та інших країнах. Створення перспективних радіотелекомунікаційних систем відзначено в 2000 р. Президією Національної академії наук України присудженням М. Ільченку Премії імені С.О. Лебедева, а вже 13 квітня 2012 року М. Ільченко став дійсним членом НАН України по Відділенню інформатики, спеціальності "Телекомунікаційні системи".

Розробки останніх років стосуються сучасних мікрохвильових інформаційних систем, які вирішують проблеми широкосмугового безпроводового доступу, в тому числі використання електромагнітних хвиль терагерцового діапазону і нанотехнологій у інфокомунікаційних системах. У публікаціях останнього часу іноді навіть порівнюють темпи впровадження безпроводових технологій з революційними змінами технічних засобів інформатики при реалізації комп'ютерних інформаційних мереж. Поєднання переваг, які дало оптимальне використання мікрохвильових технологій і засобів обчислювальної техніки, дало можливість колективу фахівців з Київської політехніки, Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України, компанії "УкрСат" та підприємства "Оризон-Навігація" за наукової координації з боку М. Ільченка виконати цикл розробок, спрямованих на виконання завдань, передбачених трьома указами Президента України, чотирма постановами Кабінету Міністрів України. Вирішення цих завдань забезпечило створення та впровадження вітчизняних інформаційно-телекомунікаційних систем для інформатизації митної, податкової та прикордонної служб, банківської діяльності, поліпшення інформаційного забезпечення на автомобільних шляхах України, вдосконалення навігаційних систем, інформаційного забезпечення органів державної влади тощо. Впровадження результатів цього циклу розробок у 2004 р. відзначено Державною премією України в галузі науки і техніки.

Науковий доробок Михайла Юхимовича Ільченка став базисом для організації ним у Київській політехніці нових кафедр, наукового та навчального інститутів, забезпечення високоякісної підготовки фахівців у сфері телекомунікацій. Понад те, його школа забезпечила виховання кількох поколінь фахівців для інформаційно-телекомунікаційної галузі: тут підготовлено понад 20 докторів і кандидатів наук, близько 1500 бакалаврів, магістрів і спеціалістів.

С.О. Кравчук,
заст. директора ІТС,
зав. кафедри телекомунікацій,
професор, д.т.н.
Л.О. Уривський,
зав. кафедри телекомунікаційних систем,
професор, д.т.н.

"SIKORSKY CHALLENGE"

За лаштунками фестивалю

Важлива подія для КПІ ім. Ігоря Сікорського й усієї вітчизняної молодіжної науки – X ювілейний Фестиваль інноваційних проєктів "Sikorsky Challenge 2021: Україна і Світ" назвав переможців і успішно завершився (див. "КП" № 26, 2021). Упродовж трьох серпневих днів в університеті побували сотні відвідувачів – гостей і талановитих винахідників, які презентували свої розробки. Багато людей працювало над організацією та проведенням фестивалю. Велику багатопланову роботу виконав оргкомітет Sikorsky Challenge, невтомно й високопрофесійно працювали департаменти та підрозділи університету.

Директорка департаменту міжнародного співробітництва А.В.Ковтун розповіла про перебіг подій: "Під час підготовки фестивалю працювали майже з шістьдесятьма дипломатичними представництвами зарубіжних країн і міжнародних організацій в Україні. Безпосередню участь у фестивалі взяли делегації з 23 країн (Польщі, Ізраїлю, Узбекистану, США, Швейцарії, Китаю, Азербайджану, Об'єднаних Арабських Еміратів, Бразилії, Великої Британії, Грузії, Італії, Канади, Литви, Німеччини, Словаччини, Саудівської Аравії, Туреччини, Пакистану, Франції, Чехії, Австралії, інформаційного центру НАТО), включаючи дипломатів 20 посольств. Дві делегації (Пакистану та Об'єднаних Арабських Еміратів) очолювали послы цих країн. У режимі онлайн участь узяли посольства та інші структури США, Японії й Китаю.

Проведено перемовини із зарубіжними компаніями США, Європи, Ізраїлю, Китаю та інших країн, з міжнародними представництвами Інноваційної екосистеми "Sikorsky Challenge Ukraine" та міжнародними інвестиційними фондами. Дані про всі зазначені контакти зафіксовано. На цій основі буде сформовано план дій департаменту щодо розширення міжнародної співпраці Інноваційної екосистеми "Sikorsky Challenge Ukraine" і відповідного холдингу. Особливу увагу буде приділено продовженню роботи з делегацією Міністерства інноваційного розвитку Узбекистану, з яким укладено протокол про співпрацю".

Та є ще й ті, хто весь час залишалися поза кадром і кому хочеться висловити особливу подяку. Це студенти-волонтери КПІ (на фото) з різних факультетів/інститутів: ІЕЕ, ІСЗІ, ПСА, ФЛ, ФІОТ, ММІ та багато інших. Вони виконували дуже важливу місію: допомагали відвідувачам Sikorsky Challenge, супроводжували і перекладали іноземним гостям всі дійства фестивалю. "Було цікаво, пізнавально, інколи важко, але вони впоралися з кожним завданням, працювали як одна велика команда і вкотре довели, що КПІ ім. Ігоря

Сікорського – це одна велика родина!" – зазначили в департаменті навчально-виховної роботи.

"У перший день фестивалю до університету завітало одночасно понад 400 гостей, вони долучилися як до конкурсу стартапів, так і до Міжнародного оборонного інвестиційного форуму. Здавалося б, скоординувати таку кількість людей поміж двома паралельними заходами на різних локаціях – то завдання з зірочкою, але не для нас! Наші помічники-волонтери тримали все під контролем. До того ж організація всіх локацій, стендів, виставок також лягла на їхні плечі, за що ми безмежно вдячні", – поінформували в департаменті міжнародного співробітництва.

Під час урочистого завершення та підбиття підсумків партнери фестивалю неодноразово відмічали, що з року в рік покращується якість проведення й організація, а масштаби – зростають, і саме завдяки студентам з року в рік організатори фестивалю здатні замахнутися на більше. "Ви – наша підтримка і наша мотивація, – звернулася до волонтерів Алла Ковтун. – Ваша плідна робота, ширі усмішки, неймовірний заряд енергії викликали у всіх суцільне захоплення. Дійсно, фестиваль з маленької ідеї поєднати бізнес і науку перетворився на потужну машину, яка приймає інноваційні ідеї та перетворює їх в успішні конкурентоспроможні розробки. І кожен елемент цього механізму вкрай важливий. Ми неймовірно щасливі, що вдалося зібрати однодумців, які діють настільки швидко і злагоджено".

Підсумовуючи, проректор з наукової роботи Віталій Пасічник зауважив: "Окрім рекордної кількості поданих на конкурс проєктів (320) і фіналістів (120) варто відзначити, що фестиваль став одним із наймасштабніших і підтвердив спроможність команди, яка складалася з фахівців Інноваційного холдингу, ДІТТ, НДЧ, Медіалабораторії, ДМС, ДНВР, структур адміністративно-господарської частини, ШОТ, злагоджено вирішувати комплекс питань з організації заходу".

Підготувала Надія Вдовенко

"SIKORSKY CHALLENGE"

У секції "Оборона і безпека" фіналістом став ліцеїст 11 класу **Ігор Клименко** з проектом "Квадрокоптер-міношукач" (керівники – доцент ФМФ **Олексій Матвійчук**, **Олег Козленко**). Розробка допомагає швидко знаходити вибухонебезпечні об'єкти на поверхні та під землею й надавати оператору інформацію про їх місцезнаходження. Виріб компактний, мінімізує участь людини у пошуку вибухонебезпечних об'єктів.

Десятикласник **Павло Шехет** представив технічну розробку із захисту бронетехніки, а одинадцятикласник **Володимир Пліта** – робототехнічний комплекс для знешкодження мін і збирання осколків (керівники – **Оксана Співак**, **Олег Козленко**). Обидва ліцеїсти – багаторазові призери олімпіад з фізики, математики, географії, хімії, біології та інших предметів. Але саме науково-практична, дослідницька та інноваційна робота, яка має практичне застосування, захопила їх цього року. Якщо винахід Павла перебуває на стадії експертизи на отримання патента, то у Володимира

"Саме університет є осередком об'єднання науковців, представників бізнесу, інноваторів, студентів, – зауважив на Х Фестивалі "Sikorsky Challenge 2021" міністр освіти і науки України **Сергій Шкарлет**. – Молоді люди, які прагнуть змін, набувають тут певного досвіду, здобувають знання та реалізують перші проекти". Сказане повною мірою стосується і школярів-дослідників МАН України та учасників конкурсу "Еко-Техно Україна", чий проєкт було представлено на фестивалі. Зокрема, на виставці в рамках фестивалю демонстрували свої розробки шість ліцеїстів та дев'ять випускників Політехнічного ліцею НТУУ "КПІ". З них до фіналу вийшли чотири проєкти. Сьогоднішня розповідь про ліцеїстів-винахідників.

Путівка в майбутнє для ліцеїстів КПІ

Андрій Демченко, ліцеїст 11 класу, подав проєкт "SmartPot, автоматизована система підтримки мікроклімату при вирощуванні рослин на базі stm 32" (керівник – **Людмила Булигіна**). Його робота на Всеукраїнському науково-технічному конкурсі "Еко-Україна 2021" посіла II місце в категорії "Біомедицина інженерія", він фіналіст Київського фестивалю стартапів "ClassIdea" в номінації "IT", тези його проєкту увійшли до

вивченого матеріалу (для учнів). На сьогодні розроблено фрагменти для уроків хімії та української мови. Автори розробки – ліцеїстки 9 класу **Поліна Ткаченко** (програмний розробник), **Анна Дворник** (розробник 3D моделей) та **Марія Сорокіна** (дизайнер).

Проєкт "Prank Camera for lecture" – програма для операційної системи Windows, створена для завантаження відео під час дистанційних конференцій і лекцій:

зи, а це означає, що незабаром вони стануть власниками патентів. Для Олени це буде четвертий патент.

Цьогорічні випускниці **Єлизавета Лазарова** (студентка КНУ ім. Тараса Шевченка) та **Софія Павлова** (студентка КПІ ім. Ігоря Сікорського) також представили свої розробки на виставці. Дівчата не втомлюються вдосконалювати свої розробки та популяризувати науку серед молоді.

понад 10 медалей різного гатунку з міжнародних олімпіад та конкурсів, брала участь у конкурсі-захисті МАН одразу в трьох відділеннях: математики, хімії та технічних наук, і в кожному відділенні була призеркою, кілька років поспіль входила до сотні кращих школярів міста Києва. **Станіслав Скоробогатов** (випускник 2020 р., студент КПІ ім. Ігоря Сікорського) цього року здобув золоту і срібну медалі на міжнародних інноваційних виставках (публікацію про них див. "КПІ" № 18, 2021).

Учасниками виставки також були наші випускники 2020 р., студент КПІ ім. Ігоря Сікорського **Євгенія Олещенко**, **Варвара Бабич** та **Володимир Каран**. Євгенія з проєктом утилізації ядерних відходів здобула перше місце у конкурсі-захисті МАН та була відзначена стипендією Президента України. У Варвари в активі кілька відзнак з міжнародних олімпіад і конкурсів та патент на проєкт з вітрогеліоенергетичною установкою. Володимир уже кілька років працює з інфравізіємним камуфляжем. Його розробки отримували відзнаки на Всеукраїнському та міжнародному рівнях, має патент.

Загалом ліцеїсти, які представляли роботи на виставці, мають 26 патентів, а всього ліцеїстами Політехнічного ліцею НТУУ "КПІ" м. Києва отримано 77 патентів. Про необхідність патентування не лише в Україні, а й на міжнародному рівні говорив на закритті фестивалю і Вік Корсун – голова Міжнародного журі Фестивалю інноваційних проєктів "Sikorsky Challenge". Отже, ще раз маємо нагоду подякувати д.т.н., заслуженому винахіднику України, професору КПІ ім. Ігоря Сікорського **Ігорю Мікульонку**, заслуженому вчителю України, завідувачу лабораторії криогенної техніки ФМФ КПІ ім. Ігоря Сікорського **Олегу Козленку** та всім фахівцям, які допомагають ліцеїстам з розробкою інноваційних проєктів та їх патентуванням, надають і супроводжують, дають юним винахідникам путівку в майбутнє.

Зауважу, що на всіх етапах досліджень вагому підтримку мають ліцеїсти в Малій академії наук України. Саме в МАН допомагають організувати і скоординувати науково-дослідницьку діяльність, що безперечно сприяє збагаченню наукового потенціалу країни та популяризації досягнень обдарованої молоді. Спільна робота науковців і викладачів КПІ ім. Ігоря Сікорського, колективу Київської МАН та ліцеїстів і викладачів Політехнічного ліцею НТУУ "КПІ" дає високий результат. Нам є чим пишатися!

Вікторія Ковальова, методист з науково-практичної роботи Політехнічного ліцею НТУУ "КПІ"

Андрій Тафтай, **Володимир Руських**, **Іван Комаров** (керівник проєкту), **Анна Дворник**, **Поліна Ткаченко**, **Марія Сорокіна**

Директор ліцею **Ю.В. Киричків**, **Олена Коваленко** та **О.В. Козленко** (керівник проєкту)

Проректор з навчально-виховної роботи КПІ ім. Ігоря Сікорського **Н.В. Семінська** з ліцеїстами-фіналістами

Володимир Руських, **Андрій Тафтай** та **О.А. Струцинський**

патент уже зареєстровано в Держреєстрі корисних моделей.

У секції "Зелена енергетика, воднева економіка, екологія" фіналістка **Олена Коваленко** продемонструвала електронний пристрій, що дозволяє перетворювати коливання дерев на відновлювану електроенергію (керівники – **Олексій Матвійчук**, **Олег Козленко**). Пристрій можна застосовувати для підзарядки електроприладів (телефонів, ноутбуків, датчиків моніторингу), освітлення тощо.

Ігор Клименко, **Олена Коваленко** та **Злата Бічева** (представляла проєкт про нові способи гасіння лісових пожеж) також потужно заявили про себе участю в роботі XIX Міжнародної молодіжної науково-практичної конференції "Історія розвитку науки, техніки та освіти" за темою "Фізика та формування нової світової реальності". Усі розглянуті проблеми є вельми актуальними на сьогодні.

збірника фестивалю. **Андрій зайняв** перше місце в Київському міському відкритому конкурсі з інформаційних технологій SMART-IT, фіналіст XX Всеукраїнського чемпіонату з інформаційних технологій "Екософт-2021" та національного етапу Міжнародного конкурсу комп'ютерних проєктів "INFOMATRIX-2021".

У секції "Інформаційні технології, цифрова країна, кібербезпека" фіналістами стали два проєкти ліцеїстів. Керівник обох – **Іван Комаров**, заступник директора Політехнічного ліцею НТУУ "КПІ", викладач інформатики. Проєкт "VIRTUAL POMOGATOR" – це додаток, створений для доповнення основного матеріалу шкільної програми технологіями доповненої реальності. Розрахований на вчителів та учнів. Його перевагами є простота використання, нестандартний підхід до розробки уроків (для вчителів) та наочна демонстрація

Zoom, Google Meet та інших. Автори розробки – дев'ятикласники **Володимир Руських** (розробник) та **Андрій Тафтай** (дизайнер). Серед інших розробок Володимира – програма для шкільного дзвоника, а **Андрій працював** над створенням додатка для розпізнавання символів.

Марія Сорокіна, **Поліна Ткаченко**, **Андрію Тафтаю** та **Володимир Руських** є чим похвалитися. Вони – призери інтелектуального змагання "ЕРУДИТ-2021" з інформаційних технологій у номінації "Офісні технології". А ще цього року **Олена Коваленко**, **Анна Дворник**, **Марія Сорокіна** та **Володимир Руських** брали участь у Всеукраїнському конкурсі з інформаційних технологій для дітей та молоді "ITALENT". На початку серпня **Олена Коваленко** й **Ігор Клименко** отримали висновки про державну реєстрацію корисної моделі за результатами формальної експерти-

На стендах були представлені й історії успіху випускників попередніх років. **В'ячеслав Анцибор** (випускник 2018 р., студент КПІ ім. Ігоря Сікорського) з проєктом "Використання альтернативного джерела енергії з новою системою його охолодження в напівприсечках-рефрижераторах" став не лише переможцем Всеукраїнської олімпіади з екології, а й привіз срібну медаль з Міжнародної олімпіади в Кенії. **Данило Коваленко** (випускник 2019 р., студент КНУ ім. Тараса Шевченка) – двічі стипендіат. За результатами конкурсу-захисту МАН у 9 класі його нагородили стипендією Президента України, а за золото на Міжнародній екологічній олімпіаді в Кенії – підвищеною президентською стипендією. Основний напрям його досліджень – утилізація й переробка шин. **Єлизавета Столярчук** (випускниця 2020 р., студентка КПІ ім. Ігоря Сікорського) має в активі

КОНКУРС

КОНКУРС

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантної посади завідувача кафедри (військова освіта оперативнотактичного рівня, та/або досвід проходження військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління, військових частинах не менше 5 років; науковий ступінь та/або вчене звання відповідно до профілю кафедри; володіння державною мовою)

– кафедри військової підготовки

на заміщення вакантних посад завідувачів кафедр (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора наук відповідно до профілю кафедри, вчене звання; стаж роботи на наукових, науково-педагогічних посадах не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри біоенергетики, біоінформатики та екобіотехнології;

– кафедри ливарного виробництва;

– кафедри технології машинобудування;

– кафедри автоматизації та систем неруйнівного контролю;

– кафедри комп'ютерно-інтегрованих оптичних та навігаційних систем;

– кафедри математичного моделювання та аналізу даних;

– кафедри інформаційної безпеки;

– кафедри інформаційних систем та технологій;

– кафедри інформатики та програмної інженерії;

– кафедри теплоенергетики;

– кафедри системного проектування;

– кафедри загальної фізики;

– кафедри машин і агрегатів поліграфічного виробництва

на заміщення вакантних з 12.12.2021 р. посад завідувачів кафедр (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора наук відповідно до профілю кафедри, вчене звання; стаж роботи на наукових, науково-педагогічних посадах не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри обчислювальної техніки;

– кафедри міжнародної економіки

на заміщення вакантних з 01.01.2022 р. посад завідувачів кафедр (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора наук відповідно до профілю кафедри, вчене звання; стаж роботи на наукових, науково-педагогічних посадах не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри автоматизації електромеханічних систем та електроприводу;

– кафедри менеджменту підприємств

на заміщення вакантних посад професорів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри економіки і підприємництва;

– кафедри хімічного, полімерного і силікатного машинобудування;

– кафедри теоретичної електротехніки;

– кафедри теплоенергетики;

– кафедри теплотехніки та енергозбереження;

– кафедри динаміки і міцності машин та опору матеріалів;

– кафедри інформаційно-вимірювальних технологій;

– кафедри менеджменту підприємств;

– кафедри комп'ютерно-інтегрованих оптичних та навігаційних систем;

– кафедри фізичного матеріалознавства та термічної обробки;

– кафедри автоматизації проектування енергетичних процесів і систем;

– кафедри мікроелектроніки (2 посади)

на заміщення вакантних з 07.12.2021 р. посад професорів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри теорії та практики управління;

– кафедри екології та технології рослинних полімерів;

– кафедри загальної фізики;

– кафедри інформатики та програмної інженерії

на заміщення вакантної з 23.12.2021 р. посади професора (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрі:

– кафедри математичної фізики та диференціальних рівнянь

на заміщення вакантних з 01.01.2022 р. посад професорів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 5 років; володіння державною мовою) по кафедрах:

– кафедри електропостачання;

– кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права (2 посади);

– кафедри інформаційно-комунікаційних технологій та систем

на заміщення вакантних посад доцентів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою), старших викладачів

(вища освіта (магістр, спеціаліст); як правило, науковий ступінь відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної роботи не менше 2 років; володіння державною мовою), асистентів (вища освіта (магістр, спеціаліст); без вимог до стажу роботи; володіння державною мовою), викладачів (вища освіта (магістр, спеціаліст); без вимог до стажу роботи; володіння державною мовою) по інститутах, факультетах, кафедрах:

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра хімічної технології кераміки та скла

старших викладачів – 1

Кафедра технології неорганічних речовин, водоочищення та загальної хімічної технології

старших викладачів – 1

Інженерно-хімічний факультет

Кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв

старших викладачів – 1

Факультет електроніки

Кафедра акустичних та мультимедійних електронних систем

доцентів – 1

Факультет прикладної математики

Кафедра прикладної математики

доцентів – 1

Кафедра програмного забезпечення комп'ютерних систем

доцентів – 1

старших викладачів – 1

Фізико-технічний інститут

Кафедра прикладної фізики

старших викладачів – 1

Кафедра інформаційної безпеки

старших викладачів – 1

Теплоенергетичний факультет

Кафедра теплоенергетики

доцентів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра комп'ютерно-інтегрованих оптичних та навігаційних систем

старших викладачів – 1

асистентів – 1

Кафедра електропостачання

доцентів – 1

старших викладачів – 1

Кафедра автоматизації електротехнічних та мехатронних комплексів

доцентів – 1

Інститут матеріалознавства та зварювання ім. Є.О. Патона

Кафедра фізичного матеріалознавства та термічної обробки

доцентів – 2

старших викладачів – 1

Кафедра лазерної техніки та фізико-технічних технологій

доцентів – 3

Факультет електроенергетичної та автоматичної

Кафедра теоретичної електротехніки

старших викладачів – 1

Кафедра автоматизації електромеханічних систем та електроприводу

старших викладачів – 1

Кафедра автоматизації енергосистем

доцентів – 1

Кафедра електричних мереж та систем

старших викладачів – 1

Факультет біотехнології і біотехніки

Кафедра біоенергетики, біоінформатики та екобіотехнології

доцентів – 2

старших викладачів – 2

Факультет біомедицинської інженерії

Кафедра технологій оздоровлення і спорту

доцентів – 2

старших викладачів – 4

Факультет лінгвістики

Кафедра англійської мови технічного спрямування №1

доцентів – 1

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра інформаційних систем та технологій

доцентів – 1

старших викладачів – 1

Кафедра інформатики та програмної інженерії

доцентів – 2

Радіотехнічний факультет

Кафедра прикладної радіоелектроніки

старших викладачів – 1

Кафедра радіотехнічних систем

старших викладачів – 2

Механіко-машинобудівний інститут

Кафедра конструювання машин

доцентів – 1

старших викладачів – 2

Кафедра динаміки і міцності машин та опору матеріалів

доцентів – 7

Кафедра прикладної гідроаеромеханіки і мехатроніки

доцентів – 2

старших викладачів – 1

Інститут прикладного системного аналізу

Кафедра системного проектування

асистентів – 3

на заміщення вакантної з 14.11.2021 р. посади старшого викладача (вища освіта (магістр, спеціаліст); як правило, науковий ступінь відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної роботи не менше 2 років; володіння державною мовою) по інституту:

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту

Кафедра геoinженерії

старших викладачів – 1

на заміщення вакантної з 01.12.2021 р. посади старшого викладача (вища освіта (магістр, спеціаліст); як правило, науковий ступінь відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної роботи не менше 2 років; володіння державною мовою) по факультету:

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра технології електрохімічних виробництв

старших викладачів – 1

на заміщення вакантної з 08.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по факультету:

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичного аналізу та теорії ймовірностей

доцентів – 1

на заміщення вакантної з 16.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по факультету:

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра інформатики та програмної інженерії

доцентів – 1

на заміщення вакантної з 20.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по інституту:

Інститут матеріалознавства та зварювання ім. Є.О. Патона

Кафедра зварювального виробництва

доцентів – 1

на заміщення вакантних з 22.12.2021 р. посад доцентів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по інституту, факультету:

Фізико-технічний інститут

Кафедра прикладної фізики

доцентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичної фізики та диференціальних рівнянь

доцентів – 2

на заміщення вакантної з 23.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по інституту, факультету:

Фізико-технічний інститут

Кафедра прикладної фізики

доцентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичної фізики та диференціальних рівнянь

доцентів – 2

на заміщення вакантної з 23.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по інституту, факультету:

Фізико-технічний інститут

Кафедра прикладної фізики

доцентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичної фізики та диференціальних рівнянь

доцентів – 2

на заміщення вакантної з 23.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по інституту, факультету:

Фізико-технічний інститут

Кафедра прикладної фізики

доцентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичної фізики та диференціальних рівнянь

доцентів – 2

на заміщення вакантної з 23.12.2021 р. посади доцента (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по інституту, факультету:

Фізико-технічний інститут

Кафедра прикладної фізики

доцентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичної фізики та диференціальних рівнянь

доцентів – 2

● КОНКУРС ●

педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по факультету:

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичного аналізу та теорії ймовірностей доцентів – 1

на заміщення вакантних з 26.12.2021 р. посад доцентів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по факультетах, інститутах:

Факультет електроніки

Кафедра акустичних та мультимедійних електронних систем доцентів – 1
Кафедра мікроелектроніки доцентів – 1

Теплоенергетичний факультет

Кафедра автоматизації проєктування енергетичних процесів і систем доцентів – 6

Механіко-машинобудівний інститут

Кафедра технології виробництва літальних апаратів доцентів – 1
Кафедра конструювання машин доцентів – 2
старших викладачів – 1

на заміщення вакантних з 28.12.2021 р. посад доцентів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років; володіння державною мовою) по факультетах:

Факультет електроенергетичної та автоматики

Кафедра електромеханіки доцентів – 1
Кафедра автоматизації електромеханічних систем та електроприводу доцентів – 2

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра технології електрохімічних виробництв доцентів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра комп'ютерно-інтегрованих оптичних та навігаційних систем доцентів – 1

на заміщення вакантних з 01.01.2022 р. посад доцентів (вища освіта (магістр, спеціаліст); науковий ступінь доктора (кандидата) наук та/або вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника) відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної діяльності не менше 3 років;

Перелік документів, спосіб подання, порядок проведення конкурсного відбору зазначено у Порядку проведення конкурсного відбору або обрання за конкурсом при заміщенні вакантних посад науково-педагогічних працівників та укладання з ними трудових договорів (контрактів) за посиланням: osvita.kpi.ua

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Адреса: 03056, Київ-56, пр. Перемоги, 37, загальний відділ, к. 163, тел. (044) 204-82-82.

Університет житлом не забезпечує.

володіння державною мовою), старших викладачів (вища освіта (магістр, спеціаліст); як правило, науковий ступінь відповідно до освітніх компонент, які забезпечує; стаж науково-педагогічної роботи не менше 2 років; володіння державною мовою) по факультетах, інститутах:

Інженерно-хімічний факультет

Кафедра екології та технології рослинних полімерів доцентів – 4
Фізико-технічний інститут Кафедра прикладної фізики асистентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра нарисної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки доцентів – 3

старших викладачів – 1
Кафедра математичної фізики та диференціальних рівнянь доцентів – 1
Кафедра загальної фізики доцентів – 1

Інститут телекомунікаційних систем

Кафедра інформаційно-комунікаційних технологій та систем доцентів – 5

Факультет біомедицинської інженерії

Кафедра біомедицинської інженерії доцентів – 1
старших викладачів – 2
Кафедра технологій оздоровлення і спорту старших викладачів – 13

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра економіки і підприємництва доцентів – 5
Кафедра міжнародної економіки доцентів – 2

Кафедра менеджменту підприємств доцентів – 7
старших викладачів – 1

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту

Кафедра автоматизації електротехнічних та мехатронних комплексів доцентів – 3
старших викладачів – 2
асистентів – 1

Факультет соціології і права

Кафедра інтелектуальної власності та приватного права доцентів – 4
старших викладачів – 3
Кафедра історії доцентів – 1
старших викладачів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра комп'ютерно-інтегрованих оптичних та навігаційних систем доцентів – 1

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра інформатики та програмної інженерії доцентів – 1

Факультет електроніки

Кафедра мікроелектроніки доцентів – 1

За 90 років факультет підготував плеяду директорів заводів, керівників, менеджерів різної ланки. Нам є чим пишатися. Звання лауреатів Державних премій СРСР та України було присуджено більше ніж 100 науковцям. На факультеті захищено понад 300 кандидатських і 50 докторських дисертацій. Наукові школи радіотехнічного факультету під керівництвом професорів Ф.Ф. Дубровки, М.І. Прокоф'єва та старшого викладача М.Ю. Омеляненка визнані в усьому світі, про що свідчать численні замовлення з різних країн. Останнім часом набирають обертів дослідження в галузі космічних технологій лабораторії космічних радіотехнічних систем під керівництвом доцента Р.В. Антипенка.

Які ж досягнення факультету за останній рік? Почнемо з головного – зі студентів. Вони є тією рушійною силою, яка тримає викладацький склад у тонусі та заохочує до нових звершень. Карантинні обмеження у зв'язку з пандемією і, як наслідок, нелегкі умови для навчання і саморозвитку студентів – усе це не сприяло нормальній роботі. Та все ж ми задоволені підсумками року. На перший курс прийнято на 11% більше студентів, ніж торік. Студенти РТФ зайняли друге місце на українському етапі Хакатону NASA, а наш випускник Іван Гришко у складі команди виграв сам хакатон! Студент першого курсу Іван Загорюлько здобув перемоги в численних міжнародних конкурсах молодих винахідників в Індонезії, Малайзії, Туреччині та інших країнах. Наші

ЮВІЛЕЙ радіотехнічного факультету

Цього року виповниться 90 років від першого випуску радіоінженерів радіотехнічного факультету КПІ ім. Ігоря Сікорського. Факультет створено на базі заснованої В.В.Огієвським у 1921 році радіолабораторії електротехнічного факультету Київського політехнічного інституту. У 1930 році електротехнічний факультет виділено та реорганізовано в Київський енергетичний інститут, у якому створено радіотехнічний факультет і кафедру радіотехніки. Факультет і кафедру очолює проф. В.В. Огієвський. А вже з 1931 року почався регулярний випуск радіоінженерів.

студентки-красуні Анна Кушнір та Єлизавета Калініченко перемогли в конкурсі "Насіння майбутнього" від компанії "Хуавей". На різноманітних всеукраїнських та міжнародних конференціях студенти РТФ представили понад 70 доповідей. Усе це – лише частина з досягнень нашої молоді.

На вимогу сучасних тенденцій розвитку інформаційних технологій та у співпраці з нашими стейкхолдерами (слід зазначити, що протягом цього року підписано 7 договорів про співпрацю з компаніями-роботодавцями), було створено три абсолютно нові освітні програми. Компанії-партнери протягом року провели більше десяти вебінарів, а також надали лабораторне обладнання для модернізованих курсів "Елементна база", "Основи ПЛІС", "Антенні системи". Студенти мали можливість пройти практику на сучасних підприємствах-партнерах – "СЕА електронікс Україна", "АСАП-демо". Наші нові партнери стали спонсорами наукових конференцій радіотехнічного факультету та Конкурсу інженерних ідей, який проводився для школярів у рамках профорієнтаційної роботи.

В умовах карантинних обмежень у минулому навчальному році були проведені ІV Всеукраїнська конференція студентів та аспірантів "Радіоелектроніка в XXI столітті" та ІХ Міжнародна конференція "Радіотехнічні поля, сигнали, апарати та системи".

Участь у них узяли більше ніж 250 науковців, причому не лише вітчизняних, але й зарубіжних – з Туреччини, Китаю, Чехії та інших країн. У 2021 році Міжнародна конференція ІСАТТ, традиційним організатором/співорганізатором якої є наш факультет, і яка протягом десятиліть проходить під егідою ІЕЕЕ, була проведена в рамках First Ukrainian Microwave Week (UkrMW) 2020 ІЕЕЕ. Наші викладачі та студенти зробили на ній близько 15 доповідей на актуальні теми.

Одним із головних пріоритетів нашого факультету є виконання науково-дослідних робіт. Отож упродовж минулого навчального року факультет виконував низку робіт на замовлення наших компаній-партнерів з обсягом фінансування понад три мільйони гривень. 17 співробітників РТФ задіяні у виконанні космічної програми КПІ ім. Ігоря Сікорського. Факультет узяв участь у двох міжнародних профільних виставках. Протягом року наші молоді викладачі захистили дві дисертації – кандидатську і PhD. Молоді доценти Степан Пільтяй та Аліна Шульга стали переможцями конкурсу "Молодий викладач-дослідник".

Отже, нам є чого прагнути, є куди розвиватися. Ми рухаємося вперед, і нам не соромно дивитися в очі нашим студентам і випускникам!

**Оксана Захарченко,
заступник декана
радіотехнічного факультету**

БІБЛІОТЕЧНИЙ ПРОСТІР

Українська бібліотечна енциклопедія стародруками називає "видання, надруковані з середини XV ст., від початку запровадження друкарства в Європі, до 1830 р. включно (міжнарод. термін Hand Press Book – книги періоду ручного друку), до запровадження машин у друкарській справі, на ручних верстатах, на ганчір'яному папері".

У бібліотеці Київської політехніки таких книжкових пам'яток небагато, тому було прийнято рішення приєднати до колекції і книги до 1850 року видання. Тут зібрано документи з питань науки, техніки і різних технологій, економіки, архітектури, сільського господарства. Надходили вони до бібліотеки шляхом закупівлі, дарування професорів, викладачів та студентів КПІ, сторонніх благодійників, перерозподілу фондів інших бібліотек та книгообміну. На сьогодні зібрано понад сто назв та півтори сотні примірників. Формування колекції ще не завершено, ми продовжуємо її поповнювати.

Кожне з видань унікальне. Деякі з них – багатотомники. Майже половина написані французькою мовою, інші – латиною і російською, німецькою та англійською мовами. За цільовим призначенням тут представлено навчальні посібники, наукові роботи і дослідження, довідкові видання, звіти, каталоги, дисертації. Належать вони до різних галузей знань: математика, фізика, хімія та хімічна технологія, проектування механізмів і машин, історія, географія, економіка тощо. Серед авторів – славетні вчені.

Найстаріші видання належать до розділу "Хімія", і ними пишається бібліотека:

– "Elementa chemiae, quae anniversario labore docuit, in publicis, privatisque, scholis" Германа Бургаве в двох томах 1732 року видання, надруковано в Лейдені (сучасні Нідерланди) (на фото). У першому томі викладено історію та головні засади хімічної науки, а другий том представляє рецепти і суміші речовин, цікаві для лікарів і фармацевтів. Герман Бургаве (1668-1738) – видатний нідерландський лікар, хімік, фармацевт і ботанік, оригінальна і талановита людина, ректор Лейденського університету, всевітньо відомий на свій час як теоретик медицини, так і практик. "Основи хімії" – прижиттєве видання вченого. На форзацах обох томів зберігся власницький знак: Planek 1779. Серед сторінок першого тому знайдено невеличкий клаптик паперу, згорнутий вдвоє і списаний бісерним

почерком, схожим на почерк власника. На титульному листі зберігся відбиток печатки "Київський Індустріальний Інститут", з чого можна зробити висновок, що видання потрапило до бібліотеки в 30-х роках ХХ ст.;

– тритомне "Elementa de Chimie" (1796) та чотиритомне "Chimie appliquee aux arts" (1807) французького хіміка, лікаря, промисловця, політичного діяча та професора Політехнічної школи в Парижі Жана Антуана Шапгала (1756-1832). Обидва видання також прижиттєві;

– "Traite elementaire de chimie – presente dans un ordre nouveau et d'apres les decouvertes modernes" (1789) французького вченого Антуана Лавуазьє (1743-1794), засновника сучасної хімії.

Усі документи ХVIII ст. найближчим часом будуть внесені до Державного реєстру книжкових пам'яток України. Але і "молодші" (після 1800 р.) видання з хімії мають велику історичну і наукову цінність. Наприклад, роботи Клода Бертолле – засновника вчення про хімічну рівновагу та автора формули так званої бертолетової солі (солі хлоратної та гіпохлоритної кислот) або Германа Коппа – німецького хіміка, одного із засновників історії хімії як сучасної наукової дисципліни, та інших.

У колекції також представлено понад півтора десятка видань з математики початку ХІХ ст. Це курси лекцій, навчальні і практичні посібники, збірники завдань. Серед них:

– "Алгебра, соч. Бурдона, принятая в руководство для преподавания в Институте Корпуса путей сообщения" (1833). Це переклад російською підручника відомого у Франції математика і професійного викладача П'єра Бурдона. Його роботи з алгебри були настільки якісними і популярними, що протягом багатьох років витримали понад двадцять перевидань, а "Основи арифметики" – понад сорок;

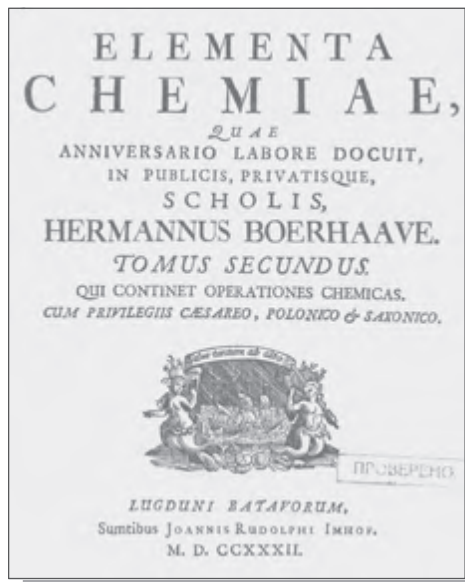
– "Основания алгебры" (1838) Сильвестра Лакруа та "Курс чистой математики Франкера, содержащий Арифметику, Начальную Алгебру, Основания Геометрии, Прямолинейную Тригонометрию и Аналитическую Геометрию" (1819). Праці обох авторів стали в Російській імперії еталоном для написання підручників з математики, а їхніми посібниками користувались студенти фізико-математичних факультетів переважної більшості російських університетів;

– "Introduction a l'analyse infinitesimale" (1835) видатного математика ХVIII ст. Леонарда Ейлера. Книгу було перекладено з латини французькою мовою і надруковано в одному з перших спеціалізованих наукових видавництв Франції – Шарля Башельє. До речі, майже кожна книга з математики на початку ХІХ ст. надрукована і видана саме там.

Досить багато в колекції зібрано і видань з фізики: підручники для навчальних закладів різного рівня ("Начальные основания

Історія бібліотеки Київського політехнічного інституту нараховує понад століття. Тут збереглося чимало унікальних раритетів. Уже протягом десяти років формується фонд рідкісних і цінних документів. Одна з колекцій фонду є особливо цінною. Умовно вона має назву "Стародруки" і складається з книг до 1850 року видання включно.

СТАРОДРУКИ в університетській бібліотеці

фізики", 1833 р. Ф. Бедана, французького вченого; "Теория равновесия тел твердых и жидких, или статистика и гидростатика", 1837 р. Миколи Брашмана, російського математика і механіка; "Руководство к физике", 1839 р. Еміля Ленца – видатного вченого-фізика, одного з основоположників електротехніки, збірники наукових праць (чотиритомне видання "Traite de physique experimentale et mathematique", 1816 р. Жана Біо, французького фізика та астронома; двотомник "Mecanique analytique", 1811-1815 рр. одного з найвидатніших учених ХVIII ст. Ж. Лагранжа) тощо.

Значну частину колекції складають книги з теорії механізмів і машин, машинобудування, механіки тощо. Серед них є такі шедеври, як:

– "Architecture hydraulique, ou L'art de conduire, d'elever et de menager les eaux pour les differens besoins de la vie" (1819) Бернара Белідора, французького інженера і винахідника. Видання представляє зібрання знань у галузі практичної й прикладної механіки. Воно стало першим, де використовувалося інтегральне числення при розв'язанні технічних проблем, і вважається одним із перших у Європі довідників з інженерної справи;

– "Essai sur la composition des machines" (1819) Хосе-Марії де Ланца і Августина Бетанкура. Знаменитий трактат про механізми і машини став по суті першим, де були закладені основи нової технічної науки – теорії механізмів і машин;

– "Теория паровых машин, с приложением подробного описания машины двойного действия по системе Ватта и Больтона" (1849) Миколи Божерянова, першого викладача нової для російських технічних навчальних закладів дисципліни – парової механіки;

– "Фультонова система внутренних коммуникаций /переведенная Экспедитором Департамента водных коммуникаций Титулярным Советником Петряевым" (1805) Роберта Фултона – американського інженера та винахідника, творця одного з перших пароплавів і проекту першого підводного човна.

Усе вищезазначене – це тільки частина колекційних видань першої половини ХІХ ст. Але ж є тут і роботи з економіки та інших галузей знань...

Більшість творів – прижиттєві видання авторів, що, як відомо, значно збільшує цінність цих книжкових і наукових пам'яток. Також на сторінках збереглося багато написів, печаток, штампів та інших книжкових знаків, які можуть розповісти цікаві історії про колишніх власників книг.

Усі ці шедеври науково-технічної думки зберігаються в читальній залі рідкісних і цінних видань Науково-технічної бібліотеки ім. Г.І. Денисенка. Перечитати їх має змогу кожен охочий.

Відібрати потрібну для роботи книгу можна в будь-який час і з будь-якого пристрою через електронний каталог бібліотеки: зайти в колекцію "Рідкісні видання", а далі – "Стародруки". Працювати з літературою можна тільки в читальній залі, але є можливість замовляти скани окремих сторінок.

Марина Мірошніченко,
керівник напрямку
роботи з рідкісними
і цінними документами
НТБ КПІ ім. Ігоря Сікорського

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ЦЕНТР ІНФОРМУЄ

"Замкові бесіди" – це цікаво!

Посольство Республіки Польща в Україні та Українсько-польський центр КПІ ім. Ігоря Сікорського запрошують усіх охочих узяти участь у новому проєкті "Замкові бесіди. Польські королівські резиденції".

Організатори пропонують здійснити спільну онлайн-подорож польськими королівськими резиденціями.

З вересня по грудень учасники проєкту відвідають найгарніші польські замки та палаци. Про їхню бурхливу історію розповідатимуть музейні куратори. Спеціалісти проведуть слухачів і глядачів у світ польських королів і князів, розкажуть захопливі історії про них і представлять їхні резиденції.

Отже усіх зацікавлених запрошують у подорожі до:

- Королівського замку на Вавелі (28 вересня),
- Королівського замку у Сандомирі (5 жовтня),

- Мальборкського замку (19 жовтня),
- Музею Жупного замку у Величці (2 листопада),
- Національного Музею у Любліні (16 листопада),
- Музею Палацу Короля Яна III у Вілянові (30 листопада),
- і до Королівського замку у Варшаві (14 грудня).

Додатковим елементом проєкту стануть навчальні матеріали, які будуть доступними польською та українською мовами.

Зустрічі проходилимуть польською та українською мовами.

Передбачувана тривалість кожної – 2 години.

Участь у проєкті безкоштовна.

Охочі повинні зареєструватися, заповнивши анкету, доступну за посиланням: https://us02web.zoom.us/join/register/WN_6tgQCXBnTIm_hiKafZR3-g

